

Valtiovarainministeriö

Dnro 27/2012

14.6.2012

1 (3)

valtiovarainministerio@vm.fi
Marianna.Uotinen@vm.fi

LAUSUNTO LUONNOKSESTA VALTIOVARAINMINISTERIÖN ASETUKSEKSI ARVOPAPERIMARKKINALAIN 3-5 LUVUSSA TARKOITETUSTA ESITTEESTÄ

Valtiovarainministeriön rahoitusmarkkinaosasto on pyytänyt Asianajajaliittoa lausuntoa luonnoksesta valtiovarainministeriön asetukseksi arvopaperimarkkinalain 3–5 luvussa tarkoitetuista esitteistä. Ehdotukset liittyvät 19.4.2012 eduskunnalle annettuun hallituksen esitykseen arvopaperimarkkinoita koskevaksi lainsäädännöksi (HE 32/2012 vp). Asetuksella kumottaisiin voimassa olevat valtiovarainministeriön asetukset (452/2005) ja (818/2007). Asetuksen on tarkoitus tulla voimaan samaan aikaan uuden arvopaperimarkkinalain kanssa, kuitenkin aikaisintaan 1.7.2012. Suomen Asianajajaliiton lausunnot valmistellaan oikeudellisissa asiantuntijaryhmissä, joiden toiminnassa on mukana noin 120 asianajajaa. Tämä lausunto on valmisteltu Asianajajaliiton arvopaperimarkkina- ja rahoitusoikeuden asiantuntijaryhmässä, ja alla esitetyt kommentit ja näkemykset perustuvat asiantuntijaryhmässä esitettyihin kommentteihin ja näkemyksiin.

Pyydettyä lausuntona Asianajajaliitto kunnioittavasti esittää seuraavan. Valtiovarainministeriön kaksi esiteasetusta kumotaan ja uuteen esiteasetukseen siirretään ne voimassa olevien esiteasetusten säännökset, joita ei ehdoteta siirrettäviksi lakiin. Asianajajaliitto katsoo, että mainittu sääntelyhierarkian muutos lisää sääntelyn selkeyttä ja ymmärrettävyyttä ja on siten linjassa arvopaperimarkkinalain kokonaisuudistuksen tavoitteiden kanssa. Luonnollisesti on myös tarkoituksenmukaista, että asetuksen kirjoitustapa ja asetuksessa käytetty käsitteistö vastaavat uutta arvopaperimarkkinalakia ja esitedirektiiviä.

Selkeä työnjako lain- ja asetustasoisien sääntelyn välillä on erityisen tärkeää myös sääntelylähteiden monipuolistumisen vuoksi. Asianajajaliitto pitää oikeana näkemystä, jonka mukaan normilähteiden monipuolistumisen johdosta asetustason sääntelyä ei tarvita enää yhtä laajalti kuin aiemmin. Esimerkkeinä uudesta monipolvisesta sääntelystä voidaan mainita suoraan sovellettavat EU-asetukset, Euroopan arvopaperimarkkinaviranomaisen ohjeistukset, voimistuva itsesääntely ja enenevässä määrin vakiintuva markkinakäytäntö.

Kansallisten esitevaatimusten lieventäminen on Asianajajaliiton näkemyksen mukaan pidettävä myönteisenä kehityksenä ja arvopaperimarkkinalain kokonaisuudistusten

tavoitteiden mukaisena. Asianajajaliitto kannattaa niin ikään asetusluonnokseen sisältyvää ehdotusta, jonka mukaan kansallisten esitteiden laatimisvelvollisuuden alaraja nostetaan 100 000 eurosta 1,5 miljoonaan euroon. Kansalliset esitevaatimukset koskevat siten tarjouksia, joiden arvo ylittää 1,5 miljoonaa euroa mutta alittaa 5 miljoonaa euroa.

Asianajajaliitto pitää erittäin myönteisenä myös ehdotusta siitä, että monenkeskisen kauppapaikan (eli Suomessa First North Finlandin) sääntelyn mukainen esite (eli niin kutsuttu yhtiöesite) on aina riittävä, jos arvopaperi on kaupankäynnin kohteena vain monenkeskisellä kauppapaikalla ja tarjouksen yhteenlaskettu vastike on alle 5 miljoonaa euroa. Säännöksellä edistetään tervetulleella tavalla erityisesti pienten yritysten listautumishalua.

Esitteen laatimiskuluja pienentää myös ehdotettu kevennys päätyneitä tilikausia koskevien tilinpäätösten esittämismääräisyyteen kansallisissa esitteissä: tulevaisuudessa tilinpäätös tulisi esittää vain kahdelta vuodelta aiemman kolmen sijaan. Yksityiskohtaisemmalla tasolla Asianajajaliitto kiinnittää huomiota asetusehdotuksen seuraaviin kohtiin:

1:5.1:n 4 kohta

Asianajajaliitto huomauttaa esitteen tiivistelmää koskevan 1:5.1:n 4 kohdan kielellisestä laadusta. Asetusluonnoksen alaviitteessä tekstin todetaan olevan ”direktiivin mukaisempi”. Asianajajaliitto pitää sanamuotoa kuitenkin jossain määrin vaikeasti avautuvana ja ehdottaa seuraavaa, selkeämpää muotoilua, joka toisi vastuuriskin syntyperusteet havainnollisemmin esiin:

”tiivistelmän tai sen käännöksen laatineet ja sen ilmoittamista pyytäneet henkilöt ovat siviilioikeudellisessa vastuussa tiivistelmästä vain, jos tiivistelmä on harhaanjohtava, epätarkka tai epä johdonmukainen suhteessa esitteen muihin osiin.”

2:2.1:n 2 kohta

Esiteasetusehdotuksen 2:2.1:n 2 kohdan mukaan vakuutuksen esitteen tietojen oikeellisuudesta ja kattavuudesta antavat ne hallinto-, johto- ja valvontaelinten jäsenet ja oikeushenkilöt, jotka ovat vastuussa esitteestä.

Asianajajaliitto toteaa, että markkinakäytännössä on ollut vaihtelua sen suhteen, allekirjoittaako esitteeseen sisältyvän vakuutuksen tietojen oikeellisuudesta hallitus vai itse yhtiö. Asianajajaliitto pitää asiaa koskevaa oikeustilaa vastuunjaon osalta jossain määrin epäselvänä ja katsookin, että olisi syytä täsmentää, että vakuutuksen esitteessä annetuista tiedoista antaisi yhtiö eivätkä yhtiön hallituksen jäsenet.

Arvopaperimarkkinoilla korvausvastuu nimittäin käytännössä kohdistuu yleensä pörssiyhtiöön eikä sen johtoon kuuluviin tai työntekijöihin, mikä todetaan myös hiljattain annetussa hallituksen esityksessä arvopaperimarkkinoita koskevaksi lainsäädännöksi. Siten nimenomainen säännös yhtiön antamasta vakuutuksesta olisi paremmin linjassa vallitsevan oikeustilan kanssa.

Helsingissä 14. kesäkuuta 2012

SUOMEN ASIANAJAJALIITTO

Mika Ilveskero
Suomen Asianajajaliiton puheenjohtaja, asianajaja

LAATIJAT

Asianajaja Merja Kivelä, Asianajotoimisto Castrén & Snellman Oy, Helsinki
OTM Aksu Tuominen, Asianajotoimisto Castrén & Snellman Oy, Helsinki

Suomen Asianajajaliiton lausunnot valmistellaan oikeudellisissa asiantuntijaryhmissä, joiden toiminnassa on mukana noin 120 asianajajaa. Tämä lausunto on valmisteltu arvopaperimarkkina- ja rahoitusoikeuden asiantuntijaryhmässä.